

KRONIKA

VLOMILCI DELAJO TUDI PODNEVI

V letošnjem letu smo imeli na območju občine Grosuplje več primerov vlomov v stanovanjske hiše in vikende tudi čez dan, ko bi človek dejal, da lahko vidimo in ugotovimo vsako sumljivo osebo, ki hodi okoli hiš.

Skoraj vsi občani so pošteti in si zaupajo in zaradi tega se preveč brezskrbno obnašajo. Stanovanjske prostore in druge objekte bolje pazimo in zaklepamo ponoči, medtem ko čez dan mislimo, da si nihče ne upa ničesar prilastiti.

Vse preveč puščamo odprta okna in to celo v pritličjih, tako da se že priložnostni tatji lahko takoj odloči za pregled našega stanovanja in kaj šele tisti, ki se s tem izključno ukvarjajo.

Pretekani storilci vedo takoj povedati kašen izgovor, če ga zalotite pri svoji ali sosedovi hiši, ki bo po vrhu še tako prepričljiv, da boste temu človeku pripravljeno povedati še kaj več, (npr. kdaj se sosed vrne z dela, itd.) ali mu kako drugače pomagati. Danes so redki storilci, ki bodo bežali pred poskusom dejanja, če ste jih slučajno pri tem zmotili, marveč se bodo skušali obnašati čim bolj nedolžno in neprizadeto ter vam skušali s pretirano vladnostjo odvzeti pozornost in sum od njega. Vlomilci so drugače na videz zelo elegantni in ne kakšni raztrganci, kot si jih večina ljudi predstavlja. Posebno sta lepo oblačeni in olikanost značilna za goljufe.

Z navedenimi primeri nikakor ne želimo reči, da moramo sedaj sumiti vse po vrsti, ampak bi radi poudarili le to, da moramo do nepoznatih oseb biti bolj pozorni in jim vsega ne smemo verjeti, če za to nimamo prepričljivega zagotovila.

NIKO MIHIČINAC

PREVRNILI ŽENITVENO POSREDNICO

Fant iz Sodražice je slišal, da je v Ponikvah pri Vidmu neka ženska, ki mu lahko pomaga najti življenjsko družico in se je odločil, da jo bo obiskal. S seboj je vzel strica in sta se konec septembra odpravila k T. T. v Ponikve. Seveda dobra žena ni mogla odkloniti ženinovega kandidata in se je priselila k mladeniču v avto ter so se odpeljali proti Žužemberku.

Snubitev je verjetno trajala precej časa in pri tem ni manjkalo domačih dobrot. Vsi veseli in ogreti od ljubezni in vinske kapljice so se vračali domov. T. T. je izjavila, da se v življenju še ni tako hitro peljala z avtomobilom kot tedaj. Po njeni oceni je voznik bil precej pod vplivom alkohola in ga je zato opozarjala, da počasneje vozi. Ker njenih opozoril ni upošteval, je zaradi neprimerne hitrosti zapeljal s ceste, vsled česar se je vozilo prevrnilo in žena je bila pri tem edina poškodovana. Težave so nastale takoj za tem, ker voznik ni hotel poklicati miličnikov in je poškodovano preprečeval, da bo odškodnino dobila na podlagi zavarovalnega kupončka.

Približno po enem tednu pa je ženo začelo precej huje boleti kot pri nezgodi in se je šele takrat obrnila na milico, ki je izsledila voznika in ugotovila, da je oddal T. T. neveljavni kuponček zavarovalnice in od drugega vozila. Zoper voznika sledi ovadba. Navedeni primer očitno kaže na to, da je najboljše vsako prometno nezgodo takoj prijaviti na milico, ker oškodovanec lahko veliko hitreje uveljavlja svoje pravice. Če pa ne prijavi, bo svoje pravice zelo težko uveljavljal ali pa jih sploh ne bo mogel.

KOLESAR PRED AVTOMOBIL

V naselju Cikava, št. 9 je 10. 1984 ob 12.30 uri prišlo do prometne nezgode, ko je kolesar Boštjan Poreber, star 11 let, nenadoma zapeljal v levo pred nasproti vozeči kombi, ki ga je vozil Martin Koler iz Spodnjega Blata. Poreber je pri nezgodi dobil poškodbe na glavi, zaradi česar so ga odpeljali v bolnišnico, kjer je ostal na zdravljenju.

TATVINA TOVORNEGA AVTOMOBILA

V noči iz 6. na 7. 10. 1984 je neznani storilec s parkirnega prostora pred železniško postajo Grosuplje odpeljal neznano kam tovorni avtomobil znamke Mack, reg. št. LJ-346-677, rjave in zlate kovinske barve na škodo Egon Goričar iz Grosuplje. Po do sedaj zbranih ugotovitvah je navedenega dejanja osumljen Erih OKROŽNIK, za katerega še ni ugotovljeno, kjer ima stalno aličasno bivališče. V kolikor bo kdo videl omenjeno vozilo, naj to sporoči najbližji postaji milice. Okrožnik nima pri sebi nobenih dokumentov o vozilu.

TATOV SE IZOBRAŽUJEJO

V začetku oktobra je Postaja milice prejela prijavo OS «Louis Adamič» iz Grosuplje, da jim je nekaj dni pred tem neznane iz kabineta odnesel kasetni kinoprojektor znamke ME-OPTA — KP 8.2 SUPER, velikosti 12 x 20 x 26 centimetrov, težak 6,7 kg, črne barve, z gibljivo prečno ročico za prenos, tipka št. 851190, češkoslovaške izdelave. Poleg projektorja je storilec odnesel še pet kaset za snov biologije. Vrednost ukradenih stvari znaša približno 100.000 din. V kolikor bi kdo zasledil opisu podobno napravo, naj to sporoči osnovni šoli ali najbližji postaji milice.

ZARADI VINJENOSTI V DREVO

Dne 5. 10. 1984, v večernih urah, je skozi Veliko Mlačevo vozil svoj avtomobil Rudi G. iz Grosuplje. Med vožnjo je zapeljal s ceste in se pri tem zaletel v drevo. Miličniki, ki so dogodek obravnavali, so voznika preizkusili z alkotestom in ugotovili, da je zaužil več alkohola, kot je to dovoljeno, zaradi česar je tudi prišlo do nezgode, v kateri k sreči ni bilo telesnih poškodb. O dovoljeni stopnji alkoholiziranosti se bo moral v kratkem pogovoriti s sodnikom za prekrške.

• SKUPNOSTI BORCEV I. SLOVENSKE BRIGADE II. GRUPE ODREDOV

PODELJEN DOMICIL

I. Slovenska brigada — II. grupa odredov je zgodovinsko in usodno povezana z območjem sedanje občine Grosuplje. Ustanovljena je bila 5. aprila 1942. leta, kot prva slovenska brigada in tretja v Jugoslaviji, na Kremenjaku. V tem času je bila edina operativna enota v Sloveniji, sposobna izvršiti kakršnokoli nalogo na kate-

remkoli območju Slovenije ter bila v tistem času daleč najmočnejša in najboljše organizirana in oborožena partizanska enota.

Formirana je bila iz 2. štajerskega bataljona, v katerem sestavu sta dve od štirih čet, (Štiška in Grosupeljska), bili ustanovljeni v naši občini, v glavnem so bili v njima do-

Delo rokometnega kluba

Delo Rokometnega kluba Grosuplje sega z bogato zgodovino, od leta 1960 naprej, ko so se takrat najbolj »zagnani« za ta šport začeli skušati s to, da takrat neznano športno igro.

Rokomet je od takrat naprej v občini dobil vidnejšo vlogo in večje razsežnosti, saj je bilo v par letih že deset ekip, ki so tekmoval v tej panogi. Rokometna sekcija pri TVD Partizan Grosuplje je ob več težavah uspešno nastopala in izpolnjevala programe. Pravega rokometnega prostora si rokometiški dolga leta niso mogli priboriti, saj so na začasnih rokometnih igriščih kar trikrat morali menjati svoj objekt. Rokometiški so imeli svoj objekt pri železniški postaji vse do leta 1964, nakar so jim ta prostor pozidali in jim uredili igrišče pokrito z lešem na nogometnem igrišču v Brinju. Leta 1971 pa so dobili svoj prostor na šolskem igrišču, kjer še danes vadijo in tekmujejo. Za zimski čas pa jim je omogočena vadba tudi v telovadnici.

Ekipa je dosegla svoj vidnejši tekmovalni uspeh v sezoni 1966/67, ko je s pomočjo nekaterih igralcev od druge, brez poraza v dolenjski ligi, prešla v ljubljansko consko ligo.

Da je sekcija žela velike uspehe, so bili zaslužni ljudje, med katere moramo šteti Andreja Šuštaršiča in Andreja Ambrožiča, ki sta društvu največ pomagala v času, ko je potrebovalo največ moči. In kje je društvo danes?

Odgovor bi lahko dali številni mladi tekmovalci, pionirji, mladinci in člani, ki v dokaj urejenih materialnih razmerah nadvse uspešno nadaljujejo zastavljeno pot. Tudi ti niso brez težav, največkrat finančnega, kadrovskega značaja in številnih drobnih problemov, ki so vezani na naš čas in našo generacijo.

Ob odhodu dobrega rokometnega strokovnjaka leta 1982 so že marsikateri poznavalci obupali nad prihodnostjo, vendar se je pokazalo, da imamo med mladimi take neizkoriščene moči kot v drugih občinah, le pravico četrto mesto in drugo z mladinsko ekipo. Nekateri posamezniki se v ta namen že vrsto let vključujejo v Rokometno šolo, ki jo organizira Rokometna zveza Slovenije.

Pod vodstvom vaditeljev tov. Bogdana Habjana, Sama Zrimec, Jožeta Senčarja, ter predsednika, predanega rokometnega delavca Vinka Kobilce in drugih, je društvo kljub veliki kadrovski spremembi (odhod v JLA) s člansko ekipo v II. slovenski ligi zasedlo četrto mesto in drugo z mladinsko ekipo. Dobro so se odrezali tudi pionirji na raznih turnirjih.

Dovolj je besed, načrt, ki so ga rokometiški sprejeli, je pred njimi, vodilo k še večjim uspehom. K njim pa boste lahko prispevali tudi vi krajanji z občasnimi obiski njihovih vadb in tekmovalcev ter obenem spoznali, kje se nahaja veliko mladih.

Jérnej Lampret

Razstreljeno spominsko obeležje v Muljavi

V ponedeljek, 8. 10. 1984, ob 22. uri je močna eksplozija, ki jo je bilo slišati v širši okolici, raznesla spominsko obeležje, ki ga je dne 29. 10. 1971 postavila krajevna organizacija ZZB Muljava v spomin na smrt štirih partizanov, ki so bili 29. 12. 1944 ustreljeni v sovražnikovi zasedi.

Na spominskem obeležju z granitnim podstavkom je bila vgrajena marmornata plošča 40 x 50 cm z napisom: »Po izdajalstvu so 29. 12. 1944 tu pod streljo iz zasede belogardistov izgubili življenje Alojz Bučar, Milan Kušar, Ivo Alič in neznani tovariši«.

Organi za notranje zadeve to gnusno dejanje raziskujejo, poroča republiški komite za informiranje.

LITIJANI NAJBOLJŠI

pomerili še v spretnostnem tekmovalstvu iz večšin, ki jo je potrebno obvladati v TO. Ekipa OŠTO Ribnica je bila tu

najboljša, na svoj račun pa so prišli tudi gledalci, ki so se v kar lepem številu zbrali okoli tekmovalnega prostora.

Z izredno organizacijo in lepimi pokali so se izkazali domačini ter od vseh sodelujočih prejeli pohvale. (ab)

Po koncu uradnega dela tekmovalstva so se udeleženci

mačini. Brigada je na območju občine doživela pomladi 1942 leta nesluten vzpon. Ob ustanovitvi je štela približno 200 mož, formiranih v dva bataljona, z množičnim prihodom novih borcev iz Ljubljane, njenega predmestja in domačinov iz območja občine, pa je ob preosnovi v II. grupo odredov 1. maja 1942 štela že 400 mož, sredi maja 1942 pa z množičnim prihodom novih borcev iz širšega območja Grosuplje, Stične, Šentvida, Muljave in drugod že nad 500 mož. Kako močna je bila ta partizanska enota pove podatek, da je bilo v tem času na območju celotne Gorenjske 8 partizanskih čet z 280 borci.

V času bivanja na Dolenjskem je I. slovenska brigada — II. grupa odredov — poleg organizacijskega in političnega utrjevanja in dela na terenu vodila tudi pomembne boje (Blatni klanec, Medvejak, Bojanski boršt, rušenje proge med Višnjo goro in Trebnjem, prehrabena akcija v Višnji gori itd.) in intenzivno politično deloval med prebivalstvom. Formirala je nove NOO kot prve organe ljudske oblasti, ustanavljala NZ (vaške straže) ter po vseh vaseh pridobivala terenske sodelavce. S tem je ta enota navezala najtesnejše vezi sodelovanja z ljudstvom, katero je enotno in v celoti sodelovalo z I. slovensko brigado — II. grupo odredov, jo podpiralo in vstetransko pomagalo. Ljudstvo je to enoto sprejelo za svojo ter ji s tem že leta 1942 spontano podelilo svoj domicil.

Višek in rezultat vsestranskega sodelovanja I. slovenske brigade — II. grupe odredov s prebivalstvom, je prvo osvobojeno ozemlje na širšem območju Grosuplje

— Turjaka — Dobropolja — Žužemberka — Trebnjega — žel. proge Trebnje — Višnje gore — Grosuplje.

Za ohranitev osvobojenega ozemlja in zaščito civilnega prebivalstva je sledila znamenita krško-muljavska bitka od 6. do 12. junija 1942 z močnimi italijanskimi silami, v razmerju ljudstva 1:7,5 ter veliko premočje sovražnika v orožju, saj je v bitki uporabilo težko topništvo in minometalce, oklopne enote in aviacijo. Bitka se je končala s popolno zmago nad sovražnikom, ki se je moral vrniti v izhodiščne položaje z velikimi izgubami pri vojski, orožju in opremi, osvobojeno ozemlje je bilo očiščeno. Tudi v tej bitki so sodelovali oddelki N. Z.

Po krško-muljavski bitki je del II. grupe odredov odšel na Štajersko, del borcev pa je ostal na Dolenjskem ter je bil jedro novih formiranih brigad Tomšičeve, Gubčeve in Cankarjeve brigade, katere so v kasnejšem obdobju vodile pomembne boje in ofenzive na območju občine Grosuplje. V času obstoja je bila II. grupa odredov najmočnejša in najelitnejša partizanska enota v Sloveniji. Tretjina njenega sestava so bili borci občine Grosuplje. Njeno kvaliteto najbolje ilustrira podatek, da je iz te enote bilo proglašanih 35 borcev za narodne heroje.

Glede na to so vsi zbori skupščine občine na svojem zadnjem zasedanju v septembru odločili, da se v znak priznanja skupnosti borcev I. slovenske brigade, II. grupe odredov, podeli domicil v naši občini. Listina o podelitvi domicila in spominski trak predstavnikom skupnosti borcev bo izročena na slavnostni seji skupščine ob občinskem prazniku — 29. oktobru.

Protestno pismo

Krajevna skupnost in družbenopolitične organizacije Muljave so na razširjeni seji, dne 09. 10. 1984, najostreje obsodile barbarsko dejanje v zvezi z razstrelitvijo spomenika borcem na Muljavi.

Delovni ljudje in krajanji so ogorčeni nad brutalnim dejanjem in bodo storili vse, tako kot v najtežjih dneh, da se odkrijejo storilci, ki ne verjamejo, da za take ni mesta v družbi, ki je ponosna na svojo zgodovino, pribojstvo svobodo in svoj družbeni sistem.

Temna senca, ki je padla med napredni svet in našo krajevno skupnost, katere ljudje so se borili v boju za napredne ideale in so trdno prepričani, da bomo s skupno močjo odkrili in najostreje kaznovali »izmečke« naše družbe.

KRAJEVNA SKUPNOST MULJAVA IN DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE

Družbenopolitične organizacije, skupščina občine Grosuplje in KS Muljava

ORGANIZIRAMO

28. oktobra 1984 ob 10. uri protestno zborovanje

Zborovanje bo na Muljavi, na mestu nekdanjega spomenika padlih borcev, ki je bil oskrunjen in je povezano s postavitvijo novega spominskega obeležja.

Ob tej priliki pričakujemo prisotnost vseh delovnih ljudi in občanov naše občine, saj bomo tako izrazili naše ogorčenje in protest zoper dejanja, katerim v naši družbi ni in ne bo prostora.

Takoj, ko je odjeknila vest o porušenju spomenika štirim padlim partizanom — borcem NOV blizu Muljave, so delovni ljudje in občani na sejah organov in organizacij v KS in organizacijah združenega dela ostro obsodili to podlo dejanje.

Na skupni seji krajevne samouprave in DPO na Muljavi; na sejah komitejev za SLO in DS v Ivančni gorici, na Krki, v Videm—Dobropolju, v Zagradcu in v Ambrusu; pionirji, mladinci in delavci v šolskem centru »Josip Jurčič« na OŠ I. SPUB »Tone Tomšič« v Dobropolju in OŠ v Zagradcu ter člani predsedstva OO ZZB NOV Grosuplje — povsod so bili enotni v obsodbi tega dejanja in v zahtevi po najstrožji kazni za storilce.

»Ogorčenje je še toliko večje in boleče, ker se zavedamo, da je v naši revoluciji padlo toliko preprostih, skromnih, borbenih in predanih ljudi za našo svobodo, za naš mir in današnji napredek, ki se ga vsi veselimo in ga uživamo.«